

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Grabnyčios – Jėzaus Paaukojimas. Pašvęstojo gyvenimo diena

Mieli broliai ir seserys Kristuje, laikas nestovi vietoje, kartu su laikrodžio rodyklėmis jis sukasi ratu. Kartu sukasi ir Bažnyčios gyvenimas. Kasmet mus pasitinka tas pats liturginių metų ciklas, kuris prasideda Adventu, vėliau Kalėdos, šiek tiek eilinio laiko, po to Gavėnia, Velykos ir vėl eilinis laikas iki Kalėdų ir t. t.

Kasmet mes kviečiami iš naujo apmąstyti Kristaus gyvenimą, siekiant vis labiau įsigilinti ir giliau pažinti išganymo slėpinius.

Šiandien, keliaujant eiliniu liturginiu metu, mus pasitinka neeilinė šventė – Jėzaus paaukojimas šventykloje, liaudyje vadinama Grabnyčiomis. Dar vadinama Pašvęstojo gyvenimo diena, Perkūno diena.

Senovėje buvo manoma, kad grabnyčių žvakė apsaugo nuo žaibų, todėl vos užslinkus audros debesims, ją uždegdavo ir pastatydavo ant palangės. Pradedant statybas, gabaliukas šios žvakės būdavo paslepiamas pirmojo vainiko sankirtoje, manant, kad tai apsaugos pastatą nuo gaisro

Šventės pavadinimas „Grabnyčios“ kilęs iš grabnyčios arba graudulinės žvakės pavadinimo. Būtent šioje šventėje šventinamos grabnyčių žvakės. Atrodytų koks ryšys tarp Jėzaus paaukojimo ir grabnyčių žvakių, kurios uždegamos gresiant pavojui ar mirties akivaizdoje. Čia mes galime įžvelgti gilią prasmę. Mirtis asocijuojasi su tamsa, naktimi, o deganti žvakė – Kristaus pergalę prieš mirtį ir tamsą. Štai kodėl nuo seno prie sunkios būklės ligonio patalo uždegama Grabnyčių šventėje pašventinta žvakė. Taip pat grabnyčių žvakių šviesa palydi mirusįjį, iškeliaujantį į amžinybę.

Marija ir Juozapas, būdami uolūs judaizmo išpažinėjai, su Dievo Sūnumi Jėzumi, prasidėjusiu iš Šventosios Dvasios, elgiasi taip, kaip nurodyta Įstatyme.

Evangelijoje pagal Luką skaitome: „Pasibaigus Mozės Įstatymo nustatytoms dienoms, Juozapas ir Marija nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui, kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: Kiekvienas pirmagimis berniukas bus pašvęstas Viešpačiui“ (Lk 2, 22–23).

Bažnyčios istorija liudija, kad vasario antroji – Viešpaties paaukojimo diena buvo įvairiai vadinama. 540 metais Efeze ji vadinama Susitikimo diena – Simeono su Kūdikėliu Jėzumi. Kai kūdikėlis Jėzus buvo atneštas į šventyklą, jį pasitiko šventieji senoliai Simeonas ir Ona. Simeonas jį pasveikino ir savo džiaugsmą išliejo giesmėje. Paėmęs dieviškąjį Kūdikį ant rankų, jis pasakė: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas“ (Lk 2, 34).

Šitie žodžiai buvo pranašiški. Jėzus tapo prieštaravimo ženklu, net gimtojo Nazareto gyventojams, kurie norėjo Jį nužudyti, nes jis nepataikavo jiems, ragino atsisakyti nuodėmingo gyvenimo. Rašto aiškintojai, fariziejai, sadukiejai ir tautos vadai rezgė pinkles, kaltino jį ir galiausiai pasmerkė gėdingai mirčiai ant kryžiaus.

Viduramžiais kai kuriose Europos šalyse Grabnyčios buvo vadinamos Šv. Simeono švente, o Vakarų Bažnyčiose – Marijos apšvėtimo švente.

Tik po II Vatikano Susirinkimo vasario antroji buvo paskirta Viešpaties garbei ir dabar vadinama Jėzaus paaukojimo švente.

Šiandieninėje liturgijoje pabrėžiami keli šio įvykio aspektai. Pirmiausia, Kristus paklūsta Įstatymui, kaip vėliau Jis pasakys: „Nemanykite, jog aš atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti“ (Mt 5, 17).

Kartu šiame džiaugsmingame Jėzaus paaukojime Dievui įžvelgiama būsimoji Jo auka ant kryžiaus, užbaigianti visas aukas. Marija taip pat dalyvaus šioje galutinėje aukoje, tuomet išsipildys Simono pranašystė jai: „Ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys“ (Lk 2, 35).

Taigi, Jėzus šiandien iškilmingai pašvenčiamas būsimajai misijai – žmonijos išgelbėjimui. Atsimenant šį įvykį, Kristaus Paaukojimo šventė tapo maldos už pašaukimus pašvęstajam gyvenimui diena. Anuomet senelis Simeonas, išpranašavęs Jėzaus likimą, nepasakė, jog prieštaravimo ženklų bus ir Jėzaus ištikimaisi sekėjai.

Šis technokratiškas, kupinas egoizmo, pavydo, turto, garbės ir šlovės vaikymosi pasaulis negali ir nenori suprasti Dievui pašvęstųjų. Nuolat keliamas klausimas, kodėl jie atsisako turto, gyvena celibate, aukojasi vardan kitų, Dievo valią iškelia aukščiau visko.

Ir neduok Dieve, kuriam nors kunigui ar vienuoliui suklysti, tuomet pikdžiugiškai su pasigardžiovimu, nedraugiškai bus svarstoma jų klaida ir smerkiama visa Bažnyčios bendruomenė.

Bažnyčia vertina Dievui pašvęstąjį gyvenimą ne dėlto, kad celibato, neturto ir klusnumo įžadais įsipareigoję vienuoliai, daro daug gerų dalykų. Juos puikiai gali atlikti ir atlieka pasauliečiai katalikai. Dievui pašvęstasis gyvenimas ypač vertinamas dėl to, kad jis yra „prieštaravimo ženklas“. Kitaip tariant neduoda ramybės visiems, kurie nutolsta nuo Kristaus ir Jo Evangelijos. Jie nuolat primena, kad žmogaus gyvenimo neįmanoma sutalpinti į medžiaginius rėmus, kad pilnaverčiam gyvenimui nepakanka vien pinigų ir malonumų, jam reikia tiesos, meilės ir pasiaukojimo.

Mielieji, ne tik pašvęstieji Dievui, bet ir kiekvienas jūsų esate kviečiamas praplėsti savo širdį, kad joje tilptų ne tik jūsų asmeniniai troškimai ir rūpesčiai, bet ir visas Dievo išganymo planas.

Tebūna visada mūsų gyvenimo ženklai ir šviesa Jėzus, kartu su šventaisiais Marija ir Juozapu, Simeonu ir Ona.

„ŠTAI AŠ, SIŪSK MANE“ (Iz 6, 8).

Arkivyskupo Liongino VIRBALO laiškas Kauno arkivyskupijos tikintiesiems

Po 2016-ųjų arkivyskupijos sielovados simpoziumo ir Gailestingumo jubiliejaus metų

Patraukti Jėzaus Kristaus ir mūsų dangiškojo Tėvo, atsiliepiame Jam tikėjimu ir norime juo dalytis su visais bei vis

labiau atverti Dievui savo širdis ir protus. Kiekvienas pašaukimas neatsiejamas nuo užduoties ir siuntimo. Tad esame pasiryžę priimti Viešpaties paskatinimus atidžiai klausydami Jo balso ir sakydami, kaip sako pranašas Izaijas: „Štai aš, siūsk mane“ (Iz 6, 8).

Ketvirtį amžiaus gyvename laisvės sąlygomis. Per šį laiką buvo atkurtas ir naujai organizuotas vyskupijų ir parapijų gyvenimas. Įvyko Kauno arkivyskupijos II sinodas (2003–2007), davęs aiškias tolesnio bažnytinio gyvenimo ir pastoracijos gaires laisvės sąlygomis.

2016 m. švęsdami arkivyskupijos įkūrimo 90-metį, norėjome pažvelgti į Sinodo įgyvendinimą, dabartinę padėtį bei patirtis naujomis pasaulio ir Bažnyčios – tiek Visuotinės, tiek ir Lietuvoje – gyvavimo aplinkybėmis. Ypatingieji Gailestingumo jubiliejaus metai dar kartą priminė apie Dievo meilę, kurios taip reikia mums ir visam pasauliui.

2016 m. birželio 22 d. surengtas

arkivyskupijos Simpoziumas „Taisykite Viešpačiui kelią!“, kuriame dalyvavo daugiau kaip šimtas kunigų, vienuolių ir pasauliečių, atstovaujančių arkivyskupijos bendruomenės katalikams, aktyviai ir atsakingai gyvenantiems savo tikėjimu. Šis laiškas – tai tikinčiųjų apklausa prieš Simpoziumą, jo metu pristatytų temų ir dalyvių išsakytų minčių, pateiktų siūlymų, nurodytų sprendimų klausimų apibendrinimas.

Ačiū visiems, kurie Simpoziumą organizavo, į jį įsitraukė, bendradarbiavo, aktyviai atsiliopė savo malda ir įžvalgomis, kurie dalyvavo – visi praturtėjome dvasiškai. Kristaus Evangelija yra ta pati ir nesikeičianti, tačiau jos skelbimas ir įgyvendinimas negali būti atsietais nuo aplinkos ir laiko, kuriame gyvename. Tegul šis laiškas suteikia impulsą atsinaujinti, nes Bažnyčia turi vis iš naujo išgirsti Jėzaus kvietimą atsiversti ir tikėti Evangelija bei į jį atsiliepti.

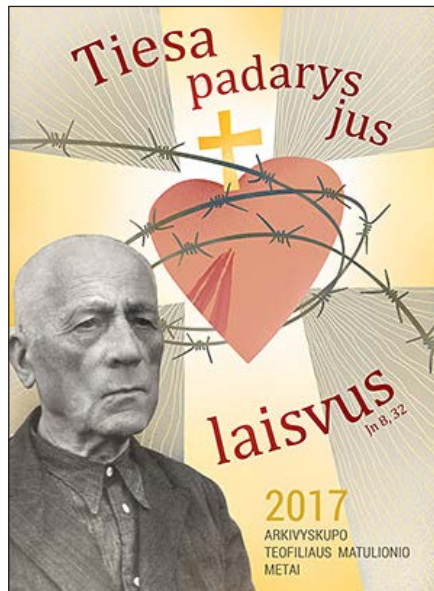
Tęsinys kitame numeryje

Lietuvos Vyskupų Konferencijos aktualijos2017 metai – Arkivyskupo TEOFILIO MATULIONIO metai
„Tiesa padarys jus laisvus!“ (Jn 8, 32).

Ištrauka iš LIETUVOS VYSKUPŲ GANYTOJIŠKOJO LAIŠKO skelbiant Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metus Lietuvoje

...Kalėdų žinios aidas toliau sklinda per pasaulio istoriją, kultūras ir tautas. Viešpaties Mesijo užgimimas, Jo misija, kryžiaus auka ir prisikėlimas įkvėpė nesuskaitomus būrius vyrų ir moterų šventam gyvenimui. Tikėjimo didvyrių turi ir mūsų Tėvynė. Šių metų gruodžio 1 d. popiežius Pranciškus dovanuoja Lietuvai džiugią žinią. Jis pritarė Šventųjų skelbimo kongregacijos parengtam dokumentui, kuriuo pripažįstama arkivyskupo Teofiliaus Matulionio kankinystė, taip atveriant kelią jo skelbimui palaimintuoju. Tad ateinančiais 2017 metais, pirmą kartą mūsų krašte bus švenčiama skelbimo palaimintuoju – beatifikacijos – iškilmų liturgija. Nors paskutinį kartą prieš 30 metų palaimintuoju buvo skelbiamas arkivyskupas Jurgis Matulaitis, tačiau tai vyko Romoje. Dabar visi turėsime galimybę dalyvauti šioje ypatingoje istorinėje iškilmėje Lietuvoje.

2017 metus Lietuvos Ganytojai skelbia Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metais. Jų šūkiu tebus Evangelijoje užrašyti Viešpaties žodžiai: „Tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 32). Šis Jėzaus pažadas yra pasirinktas ir 2017 m. birželio 23–25 dieną Vilniuje vyksiančių Lietuvos jaunimo dienų tema. Garbingasis Teofilius Matulionis paliudijo šią tiesą savo gyvenimu. Jam Viešpats skyrė kankinio

garbę. Tarsi ją nujausdamas, ganytojas savo vyskupiškuoju šūkiu pasirinko „Per crucem ad astra – Per kryžį į žvaigždes!“ Ištvėręs ilgus sovietinių kalėjimų ir lagerių metus, tačiau laisvas ir nepalaužtas, jis nesvyruodamas liudijo Kristaus evangelijos tiesą. Didžiukimės, kad Viešpats Lietuvai dovanuoja arkivyskupą Teofilijų Matulionį. Popiežius Pijus XI 1936 m. audiencijoje Vatikane dalyvavusiai lietuvių maldininkų

grupei pasakė: „Garbė lietuvių tautai, kuri davė tokį didvyrį!“

Garbingojo arkivyskupo ir kankinio Teofiliaus gyvenime atsiskleidžia ne tiek fizinė jėga, kiek galinga dvasios tvirtybė. Jo gyvenime Bažnyčia atpažino svarbiausius dalykus, kuriuos Dievas nori mums perteikti – ištikimybę Evangelijai, tarnavimą Bažnyčiai, artimo meilę ir rūpinimąsi tikėjimo skleidimu – misijomis. Suprasdamas, kad šių uždavinių įgyvendinimas pranoksta žmogaus jėgas, garbingasis Teofilius sėmėsi stiprybės maldoje. Jo iniciatyva 1940 metais Kauno Šv. Mikalojaus (seserų benediktinių) bažnyčioje buvo pradėta nuolatinė Švč. Sakramento adoracija. Malda ir pasivedimas Viešpaties valiai padėjo jam išgyventi sudėtingiausias išbandymus ir išlikti nepalaužtos dvasios iki galo liudijant, kokią jėgą trapiam žmogui suteikia krikščioniškas tikėjimas.

Tad dėkodami Dievui už arkivyskupą Teofilijų Matulionį, melskime, kad ir mes būtume stiprinti drąsos laisvai skelbti Kristaus tiesą. Melskime, kad visi būtume drąsūs krikščioniško gyvenimo liudytojai. Te įsikūnijusi Dievo malonė, kurią švenčiame Kalėdų iškilmėje, tampa regima ir mūsų gyvenime.

Vilnius, 2016 m. gruodžio 24 d.

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Kristina Gelažnikienė, Jaunų šeimų ratelis

Jaunų šeimų Trijų Karalių šventė

„Mes matėme užtekant Jo žvaigždę ir atvykome Jo pagarbinti“ Mt 2,1–12

2017 m. sausio 8 d. Katalikų Bažnyčia minėjo Viešpaties Apsireiškimo (Trijų Karalių) iškilnę. Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikoje šią dieną tradiciškai buvo rengiama nuotaikinga šventė šeimoms su vaikais. Ji pradėta bendra malda 12.30 val. Šv. Mišiose, kurias aukėjo kun. Julius Grigonis. Eucharistijos šventimas pradėtas iškilminga procesija, kurioje vaikai su tėveliais ėjo nešini savo pačių pasigamintais, įvairiaspalviais žibintais, nes jie kaip Trys Karaliai buvo pastebėję ryškia žvaigždės šviesą danguje ir ieškojo, kur yra užgimęs Kūdikėlis Jėzus. Šeimos aktyviai dalyvavo liturgijoje: Dievo Žodį skelbė mamos Kristina ir Ilona, psalmę giedojo parapijos vargonininkas ir dviejų vaikučių tėtis – Ramūnas, atnašas su meile nešė Evelinos ir Arūno šeima. Aukojame mamų iškeptus meduolius – Betliejaus žvaigždės, kuriomis vėliau buvo pradžiuginti šventėje besilinksminantys vaikai. Mūsų šeima (Kristina, Giedrius ir Simonas su Gabriele) atnešėme šeimų pagamintus atvirukus, skirtus Živilės ir Dariaus šeimai, šiuo metu išgyvenančiai dėl žmonos ir mamos ligos. Atvirukai – tai mūsų visų susivienijimo, bendrystės ir nuoširdžios maldos, prašant Dievo išgydymo malonės Jokūbo ir Kotrynos mamai Živilei, ženklas. Duoną ir vyną nešė Gintaras Česonis su šeima.

Šv. Mišių pabaigoje, priėmė Dievo palaiminimą, vaikai su savo žibintais, eidami pirmi, visiems rodė kelią į konferencijų salę. Čia vyko Trijų Karalių šventės programa.

Šį kartą šeimos, padedamos ses. Ramutės Budvytytės, paruošė trumpą vaidinimą, kuriame Trys Karaliai su savo žmonomis – karalienėmis ir gausiu būriu savo vaikučių, skubėjo pasveikinti gimusio kūdikėlio Jėzaus. Šventąją Šeimą įkūnijo Ugnė ir Mindaugo šeima, kurie su džiaugsmu priėmė pirmąjį Karalių Kasparą, iš tolimų kraštų atvykusį su visa savo gausia šeimyna (Raimonda ir Darius su šešiais savo vaikais). Žiūrovus jie sužavėjo ne tik savo puošniais rūbais, brangiomis dovanomis, princesių eilėmis, bet ir paties Karaliaus atliekama giesme

Kūdikėliui. Karaliaus Baltazaro šeima (Giedrius, Kristina, Simonas ir Gabrielė) Jėzui įteikė brangiausią dovaną – auksą – ir žemai nusilenkė pagarbino gimusį Dievo Sūnų. Daug džiaugsmo suteikė trečiojo karaliaus – Melchioro – šeimos (Egidijaus ir Linos su trimis vaikučiais) atvykimas. Talentingosios princesės – Otilija ir Julija atliko dvi gražias giesmeles mažajam Kūdikėliui.

Karališkoms šeimoms iškilmingai pagarbino Kūdikėlį, atėjo metas šokiams, dainoms, ir kitoms linksmybėms, kurias padovanojo, nuo Šv. Kalėdų visus vaikus lankantis, Kalėdų Senelis. Jis nustebino vaikus savo netikėtu pasirodymu, linksmumu bei dovanomis. Šis ypatingas Kalėdų Senelis kartu su vaikais bei jų tėveliais dainavo ir šoko, žaidė žaidimus. Visiems buvo linksma ir smagu. Brangia ir netikėta Senelio dovana šeimoms tapo jo paties sakofonu atlikta giesmės „Tyli naktis“ melodija.

Padainavę ir prisišokę rinkomės prie bendro stalo. Visi kartu sukalbėję padėkos maldą ir praprašę kunigą palaiminti vaisių stalą, džiaugsmingai dalinomės ne tik įvairiais skanumynais, bet ir širdin nugulisiais šventiniais išpūdžiais.

Man ir mano šeimai prasmingiausias buvo pasiruošimo šventei laikas. Šiandieniniame skubančiame pasaulyje tikrai nedažnai yra galimybė visiems šeimos nariams užsiimti prasminga, jungiančia tarpusavyje, auginančia tikėjime veikla. Buvo gera matyti sūnelio iš pasitenkinimo spindinčias akeles, kuomet visi kartu repetavome vaidinimui skirtus žodžius. Šį kartą ypatingas tapo tėčio – karaliaus – vaidmuo. Tikiu, kad tos nuoširdžios jo pastangos savo vaidmeniu sukurti šventę vaikams davė puikių vaisių – suartino mus, kaip šeimą, leido naujai širdyse išgyventi Viešpaties apsireiškimą. Daug smagių akimirų patyrėme kepdami meduolius (nuo tešlos ruošimo iki iškeptų pakavimo), jaučiau didelę meilę ir gerumą, kurių norėjosi įdėti į kiekvieną kepmą žvaigždutę, bendrystę ir su kitomis mamomis, kepančiomis šiuos saldėsius.

Tėtis Egidijus, atlikdamas karaliaus Melchioro vaidmenį, vėl džiaugėsi savo gražia šeima bei gėrėjosi karališkai išsi-

puošusia savo žmona – karaliene Lina. Jis džiaugėsi dukrelėmis, jų susiklausymu bei drąsa scenoje, jų paslaugumu atnešant skanumynų tėveliams. „Šis malonus buvimas kartu su savo šeima suartina mus tarpusavyje ir sustiprina mūsų ryšį bei bendrystę su kitomis šeimomis“. Karaliaus vaidmuo ypač svarbus Egidijui: kalba apie laisvę, kaip didžiausią vertybę ir dovaną, kurią gavome iš Viešpaties. Laisvę besąlygiškai gerbia pats Viešpats. Ši patirtis primena ir įpareigoja elgtis karališkai ir oriai, ypač šeimoje su savo vaikais – karalaičiais.

Visų šeimų vardu, dėkojome visiems dalyvavusiems bei padėjusiems pasiruošti šiai gražiai šventei: ses. Ramutei – už tėvelių ir vaikų įjungimą paruošiant atnašas šv. Mišioms bei aktyvų dalyvavimą jose, už šventės programos paruošimą, nuoširdžias maldas ir visus rūpesčius atliekant įvairius organizacinius darbus,

mamoms Ilonai, Kristinai ir Raimondai – už minčių bendrystę ir meilės dvasios paskleidimą kepdami meduolius, kunigui Julijui – už Šv. Mišių auką bei dovanotą savo brangų laiką pabuvimui ir maloniam pabendravimui kartu su jaunomis šeimomis. Esame dėkingi mūsų brangiems talkininkams: Jūratei Bagurskienei – už šventės plakato maketavimą ir atspausdinimą, Tatjanai Narkevičienei – už rūbų dizainą ir pasiuvimą, Agnei Gudienei – už šventės įamžinimą nuotraukose, Arvydui Kašiubai – už stalų ir kėdžių sunėsimą ir salės sutvarkymą, Laimai Pulokaitei ir Stasei Einikienei – už salės paruošimą, stalų padėgimą, bei mielą patarnavimą jaunoms mūsų parapijos šeimoms.

Šeimos džiaugėsi bendryste bei jaukia ir šilta šventės popiete, kurioje ir vaikai, ir tėveliai jautė buvimo kartu palaimą.

Agnė Gudienės nuotraukos

Šv. Mišios šeimoms su mažais vaikais aukojamos MAŽOJOJE KRISTAUS PRISIKĖLIMO BAŽNYČIOJE 12.00 val. kiekvieno mėnesio paskutinį sekmadienį.
Šiais metais šv. Mišios bus aukojamos:
Vasario 26 d. 12.00 val.
Kovo 26 d. 12.00 val.
Balandžio 30 d. 12.00 val.
Gegužės 28 d. 12.00 val.

Bendruomenės narė Ieva

Kristaus Prisikėlimo parapijos Šeimų bendruomenės piligrimystė Gvadelpėje

Sausio mėnesį Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius, Marijos radijo direktorius kun. Povilas Narijauskas ir parapijos

šeimų bendruomenės nariai lankėsi Gvadelpės Švč. M. Marijos, Dievo Motinos Apsireiškimo šventovėje Meksikoje.

Svarbiausias kelionės tikslas buvo minias piligrimų iš viso pasaulio traukianti Gvadelpės bazilika, talpinanti 20000 tikičiųjų, kurioje galima išvysti stebingą Švč. Mergelės Marijos paveikslą, išgirsti jo atsiradimo istoriją, pajusti čia tvyrantį stipraus tikėjimo jausmą.

Švč. Mergelės Marijos apsišėkimai 1531 metais ant Tepejako kalno indėnui Chuanui Diegui, pripažintam šventuoju, ženklina lūžį krašto evangelizacijos

istorijoje, nuo to laiko žaibiškai išaugo pakrikštytų katalikų indėnų skaičius.

Kelionės metu piligrimai susipažino su senųjų civilizacijų majų, actekų, olmekų palikimu, kontrastinga Meksikos gamta, kalnais, vienu didžiausių pasaulio miestų Meksiko miestu, vienais gražiausių miestų San Migueliu, kuris labai mėgstamas Amerikos senjorų, Pueblu angelų ir bažnyčių miestu.

Praturtėję dvasiškai, sustiprėję tikėjime, sutvirtėję kaip vieninga bendruomenė, piligrimai grįžo į savo šalį skleisti gėrį ir grožį aplink save.

Kristaus Prisikėlimo parapijos informacija*Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje pradeda veikti Teisės klinika*

Katalikišką bendruomenę Lietuvoje vienija daug narių. Kaip ir kiekvienoje bendruomenėje, dalis jos narių yra priskiriami socialiai pažeidžiamai grupei, reikalingai ne vien tik dvasinės, tačiau ir pasaulietiškos pagalbos. Pagalbos taip pat reikalauja ir pačios bendruomenės institucijos ar atskiros parapijos.

Pagalbos suteikimas labiausiai pažeidžiamiesiems bendruomenės nariams yra ypatingai svarbus katalikiškoje bendruomenėje. Svarbu ištiesti pagalbos ranką nuskriaustiems bei gyvenimo kelyje suklupusiems asmenims. Tik kompleksinė pagalba – dvasinė ir pasaulietiška, gali stiprinti pasitikėjimą visa katalikiška bendruomene. Suklupus gyvenimo kelyje ar susidūrus su sunkumais jos nariams

reikia ne tik dvasinės, tačiau taip pat ir teisinės pagalbos.

Siekiant atsakyti sustiprinti pasitikėjimą bendruomenę ir praplėsti vykdomą pastoracinę veiklą, Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje pradeda veikti Teisės klinika. Teisės klinikos tikslas – su meile Dievui teikti pirminę nemokamą teisinę pagalbą jos nariams, institucijoms ir pavienėms parapijoms, šviesti bendruomenės teisinę sąmonę remiantis tikėjimu ir meile Dievui.

Teisės klinikoje bus suteikta galimybė bendruomenės nariams išspręsti jų gyvenimo kelyje iškilusius teisinius sunkumus teikiant pirminę nemokamą teisinę pagalbą. Nemokama teisinė pagalba bus teikiama:

- bendruomenės nariams kurie negali jos gauti dėl ekonominio nepritekliaus,
- žmonėms suklupusiems gyvenimo kelyje (buvusiems kaliniams, turėjusiems priklausomybes ir pan.),
- kitoms katalikiškoms bendruomenės institucijoms ir organizacijoms ar
- (ir) atskiroms parapijoms.

Pirminė nemokama teisinė pagalba bus teikiama Prisikėlimo parapijos namuose prie mažosios Prisikėlimo bažnyčios, adresu Aukštaičių g. 6, Kaunas.

Konsultuosime kiekvieną ketvirtadienį nuo 16.30 val. iki 18.00 val.

Konsultacijai registruotis galima tel.: 8 37 323548, 8 37 200883 ar el. paštu klinika@teisesmenas.lt

Pagalbos namuose tarnybos informacija*Kviečiame į nemokamus Slaugos ir sielovados kursus!*

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje vyksta Slaugos ir pagalbos ligoniams mokymai, kurių tikslas – suteikti ligonį namuose slaugantiems artimiesiems ir bendruomenės nariams slaugos ir pagalbos ligoniams reikalingų žinių.

Kiekvienas, kuriam tenka susidurti su junkiais judančio, senyvo ar neįgalaus asmens priežiūra namuose puikiai supranta, koks tai sunkus ir atsidavimo reikalaujantis darbas. Tam, kad galėtumėt tinkamai padėti savo artimajam reikia ne tik atsidavimo, tačiau ir fizinių jėgų ir kantrybės. Dažnai, prižiūradami savo artimąjį, mokomės iš savo klaidų – praktiniu būdu slaugydami atsirenkame kas tinka slaugos ir priežiūros procese, o kas – ne. Specifinės žinios, tokios kaip gebėjimai tinkamai vartoti ir kelti, išmanymas kaip bendrauti su nuolat konfliktuojančiu ligoniu ar žinojimas, kur galima kreiptis

pagalbos gali artimojo priežiūros procesą smarkiai palengvinti.

Todėl kviečiame prisijungti prie parapijoje vykstančių mokymų. Mokymų metu yra mokoma prižiūrėti ligonį, saugiai jį slaugyti, supažindinama su bendravimo su ligoniais ypatumais, suteikiami slaugos ir pagalbos pagrindai, nagrinėjami įvairūs ligonių sielovados aspektai. Sėkmingai pabaigusius mokymų ciklą (išklusius teorinę dalį bei atlikus savanoriškos veiklos praktiką) išduodami pažymėjimai. Mokymai nemokami, visi dalyviai yra vaišinami arbata ir sausainiais.

Mokymai vyksta laisva forma – kviečiame prisijungti jų eigoje arba ateiti išklaudyti tik Jums įdomią temą. Numa-

toma, kad mokymai vyks iki gegužės mėnesio. Artimiausiu metu bus nagrinėjamos sekančios temos:

2017m. vasario 1d. „Slaugos priemonių naudojimas prižiūrint ligonį namuose“,

2017 m. vasario 22 d. „Sunkiai judančio ligonio priežiūra“

2017 m. kovo 8 d. „Gulinčio ligonio vartymas ir kėlimas“

Mokymai vyksta trečiadieniais nuo 18.00 val. Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikos konferencijų salėje, adresu: Žemaičių g. 31a.

Detalesnės informacijos teiraukitės: tel.: 8 37 323548, 8 676 38333 arba el. paštu lc.slauga@gmail.com

2014-2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programa

Mokymai „Savanoriška veikla bendruomenėje su slaugomais asmenimis“ finansuojami iš Europos socialinio fondo lėšų, pagal projektą Nr. 08.4.1-ESFA-V-418-04-0008 „Integrali pagalba senyvo amžiaus asmenims su negalia Kauno mieste“

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiu „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyriausiasis redaktorius – parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius;

Redkolegija – Germanas Balkus, Jūratė Matikovienė, Vilius Misevičius, Vitas Lendraitis, Nerijus Srikulys

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarnybos laikraštis